

Mamo i Tato! Chcę Wam powiedzieć coś niezmiernie ważnego

Bardzo dużo pracujecie, rozwijacie się i robicie karierę. Wiem, że macie dużo obowiązków, rozumiem, że jesteście zmęczeni, ale pamiętajcie, że nie liczy się ilość czasu, jaki spędzamy razem, ale jego jakość! Jako dorosły człowiek nie będę pamiętał, ile minut czy godzin dziennie dla mnie poświęcałiście, ale co razem robiliśmy i czego się od Was nauczyłem. Nie chcę być dodatkiem do Waszego życia. Chcę być jego częścią.

Edyta WOŁCZUK

Tłumaczycie mi, że zarabiacie pieniądze na żywność, ubrania, a także na przyjemności. Wiem, że chcecie, abyśmy mieli ładny dom, a latem pojechali na wymarzone wakacje. Przed wyjściem rano do pracy odprowadzacie mnie do żłobka, przedszkola lub szkoły. Spędzam tam wiele godzin. Świetnie się bawię i uczę, a panie, które się mną opiekują, są miłe i troskliwe. To one pomagają we wszystkich czynnościach samoobsługowych, słyszą pierwsze wypowiedane słowa, widzą, jak się rozwijam. Później, kiedy już trochę urosnę, obserwują moje postępy w nauce, wspierają mnie i motywują. Ze żłobka lub przedszkola często odbiera mnie ciocia, którą bardzo lubię. Idziemy razem na plac zabaw albo na spacer.

Kiedy wracacie wieczorem z pracy, włączacie mi bajkę, a sami krzątacie się w kuchni, sprzątacie lub odpoczywacie w pokoju obok. Bardzo chciałbym się z Wami pobawić, poprzytulić i opowiedzieć, co dziś robiłem – że udało mi się zbudować ogromną wieżę

z klocków, a na spacerze zrywałem dla Ciebie, mamo, kwiatki, narysowałem obrazek dla Taty. Chciałbym zaśpiewać piosenkę, której się dziś nauczyłem. I potańczyć z Wami, tak jak tańczą z nami panie. Ale prosicie, bym był cicho, ponieważ jesteście bardzo zmęczeni, i bym pobawił się sam, bo jestem już duży i umiem to robić. Kupujecie mi dużo zabawek. Mam już wszystkie zestawy klocków Lego i różne gry interaktywne. Puzzle i układanki nie mieszczą się na półkach. Książki zajmują połowę pokoju. Ale ja nie lubię sam oglądać książeczek. Chciałbym, abyście poczytali je ze mną!

Mamo i Tato, proszę, znajdźcie czas tylko dla mnie. Nie lubię, kiedy mówicie, że teraz się razem pobawimy, ale tak naprawdę myślami jesteście gdzieś daleko. Jestem smutny, kiedy idziemy na spacer, a Wy rozmawiacie przez telefon. Porozmawiajcie ze mną, posłuchajcie, jak mi minął dzień, czego nowego dzisiaj się nauczyłem. Może jestem z jakiegoś powodu zmartwiony albo czegoś nie rozumiem?

Pocieszcie mnie i wytłumaczcie mi, dlaczego tak jest.

Mamo, nie spędzasz ze mną czasu, kiedy gotujesz, a ja bawię się obok. Tato, nie spędzasz ze mną czasu, kiedy czytasz gazetę, a ja jestem w tym samym pokoju. Ugotujmy coś razem! Chętnie Ci, mamo, pomogę! Tato, poczytajmy razem książkę! Może o zwierzętach albo sporcie? Nie musisz się ze mną nudzić! Przymulanie, rozmowy i wspólne zabawy Tobie też przyniosą wiele radości. Nie chcę robić tego, co Wam się nie podoba i powoduje, że jesteście zdenerwowani, np. rzucać zabawkami. Ale to czasami jedyny sposób, by zwrócić na siebie Waszą uwagę.

Czas upływa nieubłaganie. Dzieciństwo przeminie. Bardzo szybko dorosnę i wyfrunę z gniazda. Nie da się tego cofnąć. Dlatego pracujmy na piękne, wspólne wspomnienia.

Bardzo Was kocham i potrzebuję! Wasze dziecko

Edyta Wołczuk

Żłobek nr 16 w Warszawie